

עפ"ת 8545/07/15 - סויד נחום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 8545-07-15 נחום נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	סויד נחום
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט קמא שלא להאריך המועד להישפט. בקשה שהוגשה מטעם המערער בגין דוח שמספרו 50500639724 שעניינו עבירת מהירות מיום 9.2.14.

בנימוקי הערעור:

1. אחר נהג ברכב בזמן ביצוע העבירה וביום ביצוע העבירה נמצא הרכב בחזקת הגב' שרית מגני, ת.ז. 025203530.
2. במסגרת ההחלטה קבע בית משפט קמא כי אין בבקשה להארכת מועד להישפט כל סיבה המצדיקה האיחור בהגשת הבקשה. טעות אינה בגדר שיקולים המצדיקים להיענות לבקשה זו. כמו כן, בית משפט קמא לא מצא חשש לעיוות דין בטענה שאחר נהג ברכב.
3. טעה בית משפט קמא משקבע כי אין עיוות דין בשעה שלא המערער הוא זה שביצע העבירה אלא אחר המקבל על עצמו ביצוע העבירה ומבקש להישפט בגינה.
4. בהרשעת החף מפשע נגרם עיוות דין למורשע.
5. אי הסכמת המשיבה להסבת כתב האישום על שם המבצע בפועל, מנציח מצב אבסורדי בו מורשע חף מפשע.

נימוקי ב"כ המשיבה:

1. המערער שילם הקנס ובית המשפט צדק בקביעתו כי מעת ששילם הקנס, יש לראות במערער כמי שהודה בביצוע

העבירה.

2. הרכב רשום על שם המערער, לא על שם חברה.

3. הבקשה הוגשה כשנה וחודשיים לאחר ביצוע העבירה, אכן לפני ששולם הדוח, אך במועד מתן פסק הדין בבית משפט קמא כבר שולם הדוח.

4. בפועל שולם הדוח ביום 11.1.15 ואילו הבקשה להישפט הגיעה לבית המשפט ביום 5.2.15.

הוגש לבית משפט תצהיר יואב בכר, שהוא מנכ"ל אצל המערער והמחזיק בפועל של הרכב, וביום ביצוע העבירה הועבר, בנסיבות ספציפיות, הרכב להחזקתה של הגב' שרית מגני.

5. לחובת המערער 48 הרשעות קודמות.

אין מקום לקבל הערעור.

לגופו של עניין -

1. המערער ביקש במעמד הערעור להסביר לבית המשפט כי הוא בעלים של חברה, יש לו 2 רכבים הרשומים על שמו, ברכב האחד הוא נוהג, הרכב השני נמסר למנכ"ל החברה, יואב בכר שהוא היחיד הנוהג ברכב ובאותו יום של ביצוע העבירה, רכבה של המזכירה התקלקל ומר יואב בכר נתן לה הרכב נשוא הדיון.

הקנס בצידה של העבירה שולם באמצעות כרטיס אשראי של המערער בעקבות שיחת טלפון של מי ממחלקת הגביה בדואר קנסות ירושלים, שהודיע למערער כי יש קנס על שמו. במהלך אותה שיחה מסר את מספר כרטיס האשראי בטלפון לפירעון הקנס.

היו מקרים קודמים שברכב נשוא ערעור זה נהג יואב בכר, קיבל ברירת קנס ודוח הקנס הועבר על שמו של יואב בכר.

2. העבירה נשוא הדיון בוצעה ביום 9.2.14 בשעה 21:03 על ידי הגב' שרית מגני.

הוגש תצהיר מטעמה לבית משפט קמא ביום 4.2.15 בו היא נוטלת על עצמה ביצוע העבירה.

אין מחלוקת כי מבצעת העבירה בפועל היא הגב' שרית מגני.

3. הוראות הדין:

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), מאפשר למקבל הדוח 3 דרכים בהן רשאי לנקוט: האחת, תשלום הקנס; השנייה, פניה לתובע בבקשה לביטול הדוח בתוך 30 יום מההמצאה; השלישית, בקשה, תוך 90 יום מההמצאה להישפט בגין העבירה נושאת הדוח.

סעיף קטן 229(ח) לחוק, "שילם אדם את הקנס, רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה, לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטול את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן(ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו, אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

סעיף 230 לחוק אליו מפנה סעיף קטן 229(ח) סייפא קובע: "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו...".

סעיף קטן 229(ה) אליו מפנה סעיף 230 קובע: "תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א) אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

למקרא האמור לעיל עולה, כי המחוקק קבע תנאים מגבילים להגשת בקשה להישפט באיחור, אך הותיר לבית המשפט סמכות בשיקול דעת אם ימצא בית המשפט טעמים מיוחדים המצדיקים היענות לבקשה להישפט, גם כשלא התקיימו התנאים שנקבעו לעיל, תתקבל הבקשה להישפט.

4. בערעור זה עניין לנו עם "נימוקים מיוחדים אחרים" המצדיקים, לדעת בית המשפט, קיום המשפט חרף האיחור בהגשת הבקשה.

ומהם אותם נימוקים מיוחדים?

נקבע בע"ח 5231-05-13 **חזן נ' מדינת ישראל** כי אלה יכולות להיות כנות בהגשת הבקשה, היעדר חשש מפני מניפולציה של המערער.

מתן אפשרות לאדם להישפט לאחר תשלום הקנס, אכן עומדת בסתירה לעיקרון סופיות הדיון, אלא שמדובר בפיקציה שנקבעה בחוק, לפיה אם שולם הקנס, רואים את מקבל הדוח כאילו הורשע. אלא מאי? על בית המשפט לראות את החשש מפני הרשעתו של חף מפשע ומכאן הרצון לאפשר החזרת הגלגל לאחור בנסיבות אלה.

עוד נקבע בעניינו של **חזן** לעניין הרשעת חף מפשע, שיש לראות בקשה להישפט, גם אם הוגשה באיחור, על רקע החשיבות הרבה שנודעת לרישיון הנהיגה בימינו, פגיעה שיש בה כדי לפגוע בנוהג, בחירות תנועתו, במשלח ידו/פרנסתו. החשש מפני מניפולציה מצד המבקש, קיים טרם שולם הקנס ולאחר תשלומו וחזקה על ערכאת הדיון שתוכל להתמודד עם החשש למניפולציה זו ותגיע לחקר האמת.

בעפ"ת 48534-12-10 מחוזי באר שבע, קיבל בית המשפט הבקשה להישפט שהוגשה באיחור בנימוק כי בתו של המערער נהגה ברכב וביצעה העבירה, לאור תצהירי הבת והמערער, כשהבת ביקשה להסב האישום על שמה וויתרה על טענת ההתיישנות.

כמו כן נקבע בעפ"ת 29300-02-15 מחוזי מרכז, **פנחסי נ' מדינת ישראל**, כי הרשעת המערער באותו עניין, כשמודה אחר בביצוע העבירה וויתר על טענת התיישנות, עלול היה לגרום לו עיוות דין, שכן מדובר בעבירה שלא ביצע, הערעור התקבל והדוח הוסב על שם הנהג בפועל.

5.. עיינתי בתצהירים שהוגשו לבית משפט קמא, הן של המערער, הן של המנכ"ל בחברה והן של מבצעת העבירה, שרית מגני. שרית מגני ביצעה העבירה, על בסיס תצהירה אני מרשיעה אותה בבצוע העבירה.

אכן הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר. על שיהוי זה ניתן להתגבר בהשתתפות הוצאות לטובת אוצר המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הערעור מתקבל.

העבירה תוסב על שם הגב' שרית מגני, ת.ז. 025203530 לרבות הנקודות המחויבות בגין עבירה זו.

המערער ישלם לאוצר המדינה הוצאות בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום מהיום בשל הגשת הבקשה באיחור. פסק הדין ישלח על ידי המזכירות לצדדים ובאי כוחם.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ו, 02 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה